

flere af disse Listerførere selv indførte deres Stemmer i Listerne, og underkrev de Listerne, inden de gik ind til Formanden med dem; medens Valgloven siger, at de ikke maa tilføre deres egne Stemmer; før den sidste Opfordring er sket fra Formanden til Valgerne, om der maatte være Nogen, der endnu vilde stemme. Medens jeg er ved dette Punkt, maa jeg bestemt modsig det ærede Mindretal, naar han anfører, at fordi Listerførerne selv have tilført deres Stemmer, derfor kunde det meget godt ved sidste Opraad fra Formanden været modtaget Stemmer, naar Nogen havde meldt sig. Dette maa jeg paa det Allerbestemteste benegte; det vilde ikke loelig kunne være sket, og var det sket, maatte efter min bestemte Overbevisning disse Stemmer være fuldstændig ugyldige. Ordene herom i Valgloven ere saa tydelige, at det ikke kan være Tale om nogen Uvisshed i denne Retning; det hedder i Valglovens § 42, at, efterat Formanden har gjort det sidste Tilraab til Valgerne, og efterat de Valgere, som da endnu maatte melde sig, ere tilførte paa Listerne, skulle Valgbestyrelsens Medlemmer selv tilføre deres egne Stemmer. Valgloven bestemmer altsaa udtrykkelig, at disse Stemmer skulle være de sidste, og derfor er ogsaa den sidste Opfordring fra Formanden virkelig i dobbelt Henseende en fuldstændig ligegyldig Formsag, der er sket, for det Første, fordi Ingen vidste, hvor den vilde blive gjort, og for det Andet, fordi der paa alle de Lister, paa hvilke Listerføreren allerede selv havde stemt, ikke mere kunde modtages Stemmer fra Valgerne. Det ærede Mindretal holder stærkt paa Forklaringen af Føreren af Bogense Valgliste om, at der endnu optoges Stemmer fra Bogense, og at de kom jevnt uden Afbrydelse, efterat Listen for Skovby var sluttet. Med Hensyn dertil kan jeg kun sige, at jeg holder paa, at Formandens Vidnesbyrd maa være det rette, især da han har kjendt Valglisteføreren Forklaring, før han har afgivet sin Erklæring. Harde han ikke det, kunde man endda sige, at hans Opfattelse maatte kunde være urigtig, men da han har havt Valglisteføreren Forklaring liggende for sig, inden han afgav sin Erklæring, har han havt god Anledning til at overveie dette Punkt, inden han udtalte sig, og jeg antager da, at han har havt en anderledes klar Oversigt over, hvorledes Stillingen var, end de enkelte Listerførere. Jeg kan dernæst ikke undlade ved denne Leilighed at fremsette en Bemærkning. Sættedommeren har ikke kaldet Valgbestyrelsens Formand til Forhør, men han har forlangt en Erklæring af ham. Der som nu Valgbestyrelsens Formand havde været en almindelig Borger i Byen eller en almindelig Bonde fra Landet, vilde saa Sættedommeren være gaaet frem paa samme Maade overfor ham? Vilde han da ikke have kaldet ham til Forhør lige med de Andre og ladet ham mundtlig forklare sig til Protokollen? Men den nuværende Valgbestyrelses

Formand er jo ikke Formand i Egenkab af Embedsmand, men i Egenkab af Kommunebeoer; han er valgt til og har udført et borgerligt Hverv, som kunde have været overdraget en Anden, og da er det efter min Mening urigtigt at Sættedommeren har brugt en Fremgangsmaade, som kunde være rigtig, naar der havde været Tale om en Embedshandling af den Bedkommende. Dette er der, som sagt, ikke her; og af den Grund er det fuldstændig urigtigt, at Sættedommeren har taget Sagen paa denne Maade og har nøiedes med en skriftlig Erklæring af Valgbestyrelsens Formand, efter at denne havde gjort sig bekendt med, hvad der var forklaret til Protokollen. Dette bør efter min Mening misbilliges; thi i mange Tilfælde — jeg siger ikke det Mindste om, hvad der er sket i dette Tilfælde — vilde det have en ganske anden Betydning for en Embedsmand, naar han ved en saadan Leilighed skulde møde med sine Medborgere for Protokollen og afgive sin Forklaring, end naar han, efterat være bleven kjendt med, hvad der er forklaret, kan sidde hjemme i sin Stue og skrive derom. Jeg skal ikke opholde denne Sag videre. Jeg skal kun protestere imod en Ytring af det ærede Mindretal, hvori han tillægger Flertallet den Handling, at vi have sældet Dom paa Forhaand over Valgbestyrelsens Formand. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har nogenformelt Ret eller Besvielse til at sige, at Flertallet har indladt sig paa at udtale nogen Dom. Det Flertallet har sagt, er, at Valgbestyrelsens Formand har været høist uheldig overfor Valglovens Bestemmelser. Men dette er sandelig ikke at sælde nogen Dom; det ærede Medlem erkjender jo selv, at den Paagjældende har været høist uheldig ved Overholdelsen af Valglovens Bestemmelser, men ved et Udryk af denne Natur kan man ikke sige at sælde Dom paa Forhaand.

Frederiksen. Der er mange mærkelige Ting i den Maade, haorpaa denne Sag er tagen. En af de mærkeligste forekommer mig ganske vist at være den, at man nu faar at vide, at herefter har en Fuldmægtig ikke mere almindelige borgerlige Rettigheder ved en Valghandling. En Fuldmægtig maa ikke agitere. Hvad er det, der bebreides denne Fuldmægtig? Der bebreides ham, at han har været med at gaa rundt og bede Folk om at komme og stemme. Det maa en Fuldmægtig ikke gjøre. Saa fræk har denne Fuldmægtig endogaa været, at han kom med en 77aarig blind Mand, afflediget paa Grund af Alverdomsfravagthed, som saa stemte. Der klages over, at i Bogense By ere Folk mødte i deres Arbeidsdragt. Lænk Dem, mine Herrer! den ene efter den anden af Bogense Bys Borgere er mødt og har stemt i sin Arbeidsdragt. Hvilket Forbrydelse! Med Udraabsstegn anføres, at en af Bogense Bys Valgere forklarede, at der kom Ingen med Opfordring til ham om at